

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
22.07.2019

ВИСНОВОК про невідповідність кандидата на посаду судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності Винокурова Костянтина Сергійовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про кандидата на посаду судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності, суддю Вищого адміністративного суду України **Винокурова Костянтина Сергійовича** (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Кандидат на посаду судді безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижив його обсяг і (або) вартість

(підпункт 4.6 п. 4 [Індикаторів](#) визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з декларацією за [2018](#) рік, у власності Кандидата перебуває таке майно:

- 1) квартира загальною площею 81 кв.м у м. Києві (з 01.07.2002 у спільній власності з батьками),
- 2) квартира загальною площею 156,8 кв.м у м. Києві (з 12.08.2003),
- 3) офіс загальною площею 260 кв.м у м. Києві (з 11.07.2003),
- 4) половина офісу загальною площею 120,5 кв.м у м. Києві (з 30.05.2005),
- 5) гараж загальною площею 21,6 кв.м у м. Києві (з 28.11.2007),
- 6) земельна ділянка 1000 кв.м у м. Києві (з 25.12.2008),
- 7) легковий автомобіль ЗАЗ 1102 Таврія, 1999 року випуску (з 21.03.2000),
- 8) легковий автомобіль Honda Element, 2005 року випуску (з 02.06.2009).

Проте в деклараціях за [2006](#), [2007](#), [2008](#), [2009](#), [2010](#) роки не зазначено відомості про офіси 260 кв.м та 120,5 кв.м.

2. Кандидат на посаду судді використовував сумнівні способи набуття майна у власність.

(підпункт 3.11 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

25.12.2008, вже перебуваючи на посаді судді, Кандидат отримав у власність земельну ділянку, кадастровий номер 8000000000:85:798:0013 площею 0,1 га у м.Києві на вул. Селянській, 23а.

11.12.2008 дружина Кандидата отримала у власність земельну ділянку, кадастровий номер 8000000000:85:798:0012 площею 0,1 га у м.Києві на вул. Селянській, 23.

Вказані земельні ділянки набуто у власність на підставі рішень Київської міської ради №964/964 від 25.12.2008 “Про передачу громадянину Винокурову Костянтину Сергійовичу у приватну власність земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Селянській, 23-а у Оболонському районі м. Києва” та № 810/810 від 11.12.2008 “Про передачу громадянці Винокуровій Ірині Миколаївні у приватну власність земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Селянській, 23 у Оболонському районі м. Києва”.

Згідно з цими рішеннями земельні ділянки розташовані серед лісу у Межигірському лісництві Святошинського лісопаркового господарства. Вони відносились до земель лісового фонду та відповідно до Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року, на них не було передбачено садибне будівництво. Проте, вказаними рішеннями Київради, які підписав міський голова Л.Черновецький, було вирішено вилучити земельні ділянки з лісового фонду, внести зміни до Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року, змінивши функціональне призначення на територію садибної житлової забудови, внести зміни до Програми розвитку зеленої зони міста Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста, затверджених рішенням Київської міської ради від 19.07.2005 N 806/3381, виключивши вказані земельні ділянки з переліку озелених територій загального користування м. Києва.

Між тим, з метою недопущення фактів порушення інтересів держави і суспільства під час відчуження та зміни цільового призначення земельних лісових ділянок, Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 610 - Р від 10.04.2008 «Деякі питання розпорядження земельними лісовими ділянками» було зобов'язано Мінагрополітики, Міноборони, Держкомлісгосп та Держкомзем до законодавчого регулювання цих питань: “зупинити прийняття рішень про надання згоди на вилучення ділянок, їх

передачу у власність та оренду із зміною цільового призначення; відкликати раніше надану згоду на вилучення ділянок, їх передачу у власність та оренду із зміною цільового призначення у разі, коли місцевими органами виконавчої влади чи органами місцевого самоврядування не прийнято відповідні рішення або коли за результатами перевірки встановлено, що такі рішення прийняті з порушенням вимог законодавства". Перша редакція цього Розпорядження (опубліковано 05.05.2008), діяла на момент прийняття Київрадою рішень про передачу землі в грудні 2008 року.

Вказане свідчить, що погодження та передача зазначених земельних ділянок судді та його дружині відбувались із порушеннями вимог вказаного Розпорядження. Існували підстави для відмови в погодженнях (та відкликанні вже наданих).

У пункті 7.2 рішенні Київради від 25.12.2008 № 964/964 про передачу землі Кандидату зазначено: "Виконати вимоги, викладені в листах Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища від 24.09.2008 N 19-12181, Київської міської санепідстанції від 14.10.2008 N 8789, Державного управління охорони навколишнього природного середовища в м. Києві від 08.04.2008 N 05-08/2459/17, Головного управління охорони культурної спадщини від 19.06.2008 N 4348, Оболонської районної у м. Києві державної адміністрації від 07.04.2008 N В-1288, Київського обласного управління лісового та мисливського господарства від 18.04.2008 N 01-04/1144, **Головного управління земельних ресурсів**". Звертаємо увагу, що у Рішенні не вказано реквізити (номер та дату) листа Головного управління земельних ресурсів, яким нібито було погоджено проект землеустрою. Виникають сумніви, чи цей лист взагалі був на момент прийняття рішення.

Одночасно в тому ж кварталі Межигірського лісництва (поряд із земельними ділянками, які просили надати у власність кандидат та його родичі) земельні ділянки отримали ще 34 громадяни (частина з яких, зокрема, були працівниками органів прокуратури (чи їх родичами), працівниками (чи їх родичами) організацій, які допомогли обґрунтувати зміну цільового призначення землі, погоджували виведення землі з лісового фонду.

Так, поряд з ділянками кандидата та його дружини земельні ділянки отримали пов'язані з ними особи. Зокрема, громадяни Малишев Олексій Кузьмич (на вул. Селянській, 25, рішення Київради від 11.12.2008 № 806/806) та Малишева Валентина Василівна (на вул. Селянській, 25-а, рішення Київради від 11.12.2008 № 837/837). Зв'язок судді та його дружини з вказаними громадянами підтверджується низкою довіреностей. Відповідно до інформації, яка міститься в досьє, 18.03.2009 Малишев Олексій Кузьмич надав довіреність дружині Кандидата Винокуровій Ірині Миколаївні на розпорядження майном (строк довіреності до 18.03.2012), а 25.04.2012 надав довіреність Кандидату (строк довіреності до 25.04.2015). 18.03.2009 Малишева

Валентина Василівна надала довіреність дружині Кандидата на розпорядження майном (строк довіреності до 18.03.2012).

Навпроти ділянок Кандидата отримали земельні ділянки Омельченко Андрій Григорович та його дружина Омельченко Олена Борисівна. Омельченко А.Г. є засновником ТОВ "ФОРАМІС" (32985701), де Кандидат був керівником, а також співвласником офісу, 50 % якого належить Кандидату. Відповідно до інформації, яка міститься в досьє, 28.10.2009 Кандидат надавав довіреність Омельченку А. Г.

Поряд також отримала землю Захарченя Олена Миколаївна (Селянська, 27-а), яка є матір'ю Головкина Олександра Васильовича - помічника першого заступника Генерального прокурора (батька Кандидата), а в 2005-2010 був прокурором Оболонського району м. Києва.

Разом із Кандидатом землю на Селянській отримали й інші відомі особи (чи їх родичі):

- Селянська, 38 - суддя Деснянського районного суду м. Києва - Журавська Олена Василівна. Раніше вона та її чоловік працювали в органах прокуратури.
- Селянська, 36 - батько судді Журавської - Журавський Василь Миколайович
- Селянська, 27 - прокурор з прокуратури Оболонського району м. Києва Івахненко Лідія Дмитрівна
- Селянська, 31-а - працівник прокуратури м. Києва Ізбіцька Світлана Адольфівна.

Окрім того земельну ділянку на вул. Селянська, 34-а отримала Олійничок Мирослава Петрівна, яка є дружиною Здольника Михайла Володимировича – сина Здольника Володимира Михайловича, який керував КП "Святошинське лісопаркове господарство", що погодило виведення цієї землі з лісового фонду.

Загальновідомо, що Л. Черновецького неодноразово звинувачували у порушеннях при наданні земельних ділянок із комунальної власності. Так, Тимчасова контрольна комісія Київської міської ради з питань перевірки легітимності рішень Київської міської ради, прийнятих після травня 2006 року, яка була створена рішенням Київської міської ради від 6 червня 2014 року № 6/6 дійшла [висновку](#), що *“рішення Київської міської ради V та VI скликань, проголосовані тодішньою більшістю Черновецького-Попова, часто мали неправову, корупційну та наживницьку складову, чим завдали місту Києву невідновлюваних збитків у майновій та земельній сферах, як це зазначено у попередньому звіті, на суму 60—70 мільярдів гривень”*.

Масове надання вказаних земельних ділянок Кандидату, який раніше працював у банку Л.Черновецького і був сином заступника Генпрокурора, а також його близьким особам під кутом зору стороннього спостерігача викликає обгрунтований сумнів у тому, що ця роздача земель відбулась у чесний спосіб та без використання статусу своїх посад.

3. Кандидат використовував родинні зв'язки для здійснення кар'єри.

(підпункт 1.6 пункту 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Указом Президента України від 27.08.2007 № 790/2007 у 28 років Кандидат призначений на посаду судді Окружного адміністративного суду міста Києва строком на п'ять років. 19.09.2013 Постановою Верховної Ради України Кандидата обрано суддею Вищого адміністративного суду України. На той момент йому було 34 роки та всього 6 років суддівського стажу.

Стрімке кар'єрне зростання Кандидата по вертикалі у часі співпадає з призначенням його батька Винокурова Сергія Маркіяновича Указом Президента від 05.07.2013 членом Вищої ради юстиції. До цього Сергій Маркіянович працював першим заступником Генерального прокурора України, суддею Конституційного Суду України.

Громадська рада доброчесності зазначає, що викладене у будь-якого розумного спостерігача викликає обґрунтований сумнів у тому, що на різних етапах своєї кар'єри Кандидат досягав успіхів виключно завдяки своїм професійним здібностям, не користуючись при цьому привілейованим становищем у зв'язку із перебуванням його батька на посаді в органі суддівського врядування, відповідальному за вирішення питань суддівської кар'єри.

Про те, що до 2014 року існувала практика нечесного призначення на посади публічно заявляв і голова ВККС Сергій Козьяков. Так, під час публічного форуму “100 днів роботи Верховного Суду”, порівнюючи роботу ВККС у період 2010-2014 та 2014-2018 років, Сергій Козьяков процитував документи щодо конкурсних процедур, які проводила ВККС у 2011 році, та підкреслив, що кількість кандидатів на посаду судді дорівнювала кількості вакантних посад, та зазначив, що це було не випадково. Коментуючи цю процедуру голова ВККС зазначив: “*В цьому конкурсі не було жодного елемента, який був у нашому конкурсі*”.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення Кандидата.

1. Кандидат у 2003 році став власником коштовної нерухомості у м.Києві:

- 12.08.2003 - квартири площею 156,8 кв.м вартістю 334 172 грн.,
- 11.07.2003 - офісу площею 260 кв.м вартістю 456 779 грн.,

Таким чином, протягом одного місяця Кандидат придбав майно вартістю 790 951 грн., що на той момент складало понад 148 000 дол.США. Тоді Кандидату було 24 роки, 2 роки від закінчення університету і він лише розпочав працювати заступником Директора департаменту права “Правексбанку”. А вже через два роки (30.05.2005) Кандидат придбав половину офісу загальною площею 120,5 кв.м у м. Києві вартістю 434 920 грн. Доволі сумнівно, що Кандидат самостійно міг отримати доходи, достатні для придбання цієї нерухомості. Тому підлягають з'ясуванню джерела коштів для такого придбання.

2. Згідно з декларацією за [2018](#) рік, у власності чи користуванні дружини судді Винокурової Ірини Миколаївни перебуває таке майно:

- 1) квартира загальною площею 110 кв.м у м. Києві (з 19.09.2007),
- 2) квартира загальною площею 57 кв.м у м. Києві (з 28.11.2012 на праві користування),
- 3) земельна ділянка 1000 кв.м у м. Києві (з 11.12.2008),
- 4) офіс загальною площею 260 кв.м у м. Києві (з 01.01.2016 право користування з правом здавання в суборенду, власником якого є суддя),
- 5) легковий автомобіль HYUNDAI Tucson, 2008 року випуску (з 28.01.2008).

Водночас в паперових деклараціях за [2012](#), [2013](#), [2014](#), [2015](#) роки право користування дружиною квартирою 57 кв.м у м.Києві не вказано.

3. [Указом](#) Президента України від 27.08.2007 № 790/2007 Кандидата було призначено на посаду судді Окружного адміністративного суду міста Києва строком на п'ять років. З 10.09.2007 – суддя Окружного адміністративного суду міста Києва. Згідно з [даними](#) Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Кандидат з 10.12.2002 займався підприємницькою діяльністю (ЗДАВАННЯ В ОРЕНДУ ВЛАСНОГО НЕРУХОМОГО МАЙНА). Запис про припинення діяльності здійснено лише 15.09.2008.

4. Кандидат та члени його сім'ї влітку 2014 року їздили на тривалий час до Криму. В умовах фактичної війни з Російською Федерацією варто з'ясувати мету візиту Криму.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити Кандидату право на відповідь до затвердження цього Висновку, оскільки суддя не надав контактної інформації.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

22.07.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 15-ма голосами з 18 голосів членів Ради. Тарас Шепель заявив собі самовідвід

У голосуванні взяли участь 16 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Кулібаба Андрій
- 6) Марчук Антон
- 7) Маселко Роман
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Мелких Єдуард
- 10) Остапенко Дмитро
- 11) Савчук Андрій
- 12) Стригун Дмитро
- 13) Соколенко Наталія
- 14) Сухоставець Роман
- 15) Чижик Галина
- 16) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)